

Հեռի՛ ինէ զըպարտութիւնս . առանց վկայի մարդ ամբաստանելը սո-
վորութիւնս չէ . իր թերթին բոլոր էջերը իմ անհերքելի վկաներն են :

Առածը կըսէ . ձախորդութիւնը եթէ անգամ մը գայ, բեռներով կու-
գայ : Սրբազանը անբաղդ եղաւ, զի կիւրկեցիք իր հանգիստը խռովեցին .
բայց երիցս անբախդ եղաւ, երբ իր դատին պաշտպանութիւնն յանձ-
նեց բանաստեղծ-քաղաքագէտի մը :

Աստուած իմ, կըսէր անցեալները Ֆրանսացի նշանաւոր հրապա-
րակագիր մը, ազատէ՛ մեզ սա բանաստեղծ-քաղաքագէտներէն :

Իսկ թէ լաւ է եղեր որ դեռ ատեն մ'ալ պարապ մնայ Սոոյ աթո-
ռը, վասնզի արմատական ճիգեր ունինք եղեր կատարելու . մէկ բառ
մ'ունիմ միայն պատասխան, մին այն բառերէն զորս տաճկերէն գործա-
ծելի բառերը ցոյց տուած ատեն զատեր էր խնամով, մէկ երկու հատ
միայն մոռնալով .

— Խըմպը՛ւ . . .

Յ . Ա.ԶԳԱՊԵՏԵԱՆ (*)

Կ Ի Ս Ա Է Ն Զ Ե Ա Կ

Ահա երկինք իր կապուտակ քողին տակէն կը ժպտի ,
Հաճոյք կ'զգայ ալիքներու գոռ ձայներէն առնական ,
Կարծես կոյս մ'է երազներով շրջապատուած դեռատի ,
Սիրել կուզէ , իր կուրծքին տակ սիրոյ անհուն գանձեր կան :

Վերէն նային , կը պլպլլան փոքրիկ լոյսեր շարունակ ,
Մարմիններ են , լոյսէ մարմին , իրենց շողքը դեղնորակ
Հոգիներ են , որ կը կապեն երկու աշխարհ իրարու ,
Անոնց 'ի տես ո՞ր մարդ արդեօք չի փափաքիր սիրելու :

Ծովն ու երկինք կանանչ կապոյտ , թէպէտ հեռու իրարմէ ,
Զիրար դիտեն ու կը յառեն անյագ նայուածք տարփանքի .
Մին՝ կոհակով պատմէ սէրը , միւսն՝ աստղերով կը վառի :

ՎԱՀՐԱՄ ՊԱՀԼԱԻ

(*) Տարակոյս կը յայտնէ իմ գոյութեանս վրայ . նախ, որովհետեւ
ասով ապացոյց մը աւելի գտած ըլլալ կը կարծէ Սրբազանը արդարացը-
նող , երկրորդ , որովհետեւ իր գնահատելի յատկութիւններէն մին է
սկզբունքը մէկ կողմ թողլով անձերով զբաղիլը : Հա՞րկ է ըսել թէ բը-
նաւ պէտք չեմ զգար ինքզինքս ի ցոյց դնել , պ. Արշակի անուշիկ ա-
չուկներուն սիրուն համար , եւ ոչ ալ ո՛ր եւ է կերպով գոհացում տալ
իրեն բացատրելով թէ «Բանասէր»ի Տնօրէնին հետ էակից , գոյակից ,
համագոյակից չեմ, կամ թէ երկարմատեան նոր վարդապետութեան մը
հերոսներէն մին ըլլալու բնաւ նպատակ չունիմ :